

Răutatea n'o cunosc, și pe celce minciuni pune
înaintea ochilor mei îl voui nimici!

David et Calicul.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Semne de cholera asiatică

s'au arătat:

În Lucareț, când cocoșul a cântat: „Viitoriul⁶ a'nviat.

În Gherla, când cu suspendarea lui Dr. Lucaciu dela patrafir.

În Cluj, când cu protestul lui Gligan Moldovan contra replicii tinerimei academice române.

În Brașov, când cu propunerea de urgență a kurkuregyletiștilor pentru denumirea lui L. Kosuth de trocariu onorariu.

În Blaj la redacțiunea Unirei, când cu aprobarea decretului de suspendare alui Dr. Lucaciu.

În Sibiiu la redacțiunea Nebunei, când cu prinderea bouului gr. or. Simion Popescu într'un jug cu juncul Papii Dr. Lucaciu.

În Rodna-veche, când postameșterul a dat unui țeran 30 fl. numai ca se nu'și pună nevêsta pe postă.*)

În București, când cu toastul iredentist al feciorului popii din Voila.

*) Cu detaiuri servește redacțiunea Calicului.

În Dej, când cu exprimarea dogmei de moralitate nepătată prin avocatul A. Muntean în cuvintele: „O mână spală pe cealaltă, și amândouă mânjesc obrazul.“

În Seliște, când un țăran 'și-a șters sudorile reversului c'un deliberat divorțial d'ale lui Dr. Maer.

O întrebare național-economică.

Dacă cele 6 comitete instituite pentru aranjarea festivităților adunării generale a Asociațiunii transilvane din estan în Sibiiu, din venitele de 877 fl. 91 cr. au cheltuit 659 fl. 36 cr. câte cheltueli se vin pe un comitet?

Abstragând cele 200 fl. date de un filantrop anonim, din totalitatea venitelor, cu cât a contribuit fie-care din cele 6 comitete la colosalul venit curat de 17 fl. 55 cr. și șeptespredece fl. 55 cr.?

Cât costă mintea românului cea din urmă?

O dorință.

Un arhiepiscop ca cel de Alba-Iulia et Făgăraș, care în fie-care an pôte păpa venitele unui capital de preste o jumătate milion de fluturi austro-maghiari, nu mai are lipsă a se ruga lui Dumnezeu pentru pânea cea de tôte ȕilele.

De aceea eu una cer dela următorii lui Vancea în scaunul arhiepiscopesc de Alba-Iulia et Făgăraș, și asta e, ceea-ce Vancea, durere, n'a făcut: Se nu mai dea Armenilor, Ovreilor și altor vagabunȕi ocasiunea a se îm-

bogați ca arendași ai moșiilor capitulare, ci acest drept se'l reserve fiilor sei sufletești.

O dorință mai sinceră decât aceasta, dela un ortodox ca mine, silit prin împrejurări a se închina cloțanilor gr. or. din pivnița casei de afurită memorie alui Bechniț, nu se póte pretinde!

Gligor Buzatul.

Gligor Moldovan, celebrul profesor de limba ciango-română la universitatea ideii de stat maghiar din Cluj, cu protestul contra replicii tinerimei academice române a pățit'o, ca și țiganul cu scótarea lunei din baltă.

Țiganul — așa se povestește — ieșind odinióră din poiată, și uitându-se într'o baltă, spre mirarea lui, a vădut luna la fundul bălții. Ho! — Țice țiganul — locul teu lună luminósă nu e în balta puturósă, ci sus pe ceriu, ca dada, când zace'n poiată întins pe scândură lată, se te vadă cât ești de înholbată! — Deci a luat un cârlig lung, l'a băgat în baltă, și acățând cârligul d'o rădăcină dela spatele lunii, a tras, a tras, până ce sudórea'i curgea din nas. Și a tras dada a tras, până când cârligul s'a rupt, ear' el, cât era de lung pe spate a căđut, și văđend luna pe ceriu, plin de bucurie, a strigat: Veđi acolo'i de tine lună nebună, nu'n baltă de bróște spurcată!

Mere pădurețe în politica națională.

Trece și sesonul merelor pădurețe, și comitetul nostru național-politic nu ne-a raportat încă oficios despre resul-

tatul așternerii memorandumului la corónă, ca se știm odată, facem din adresele de aderință adunate de Nebuna oțăt, ori le lăsăm se putrețiască?!

La Gherla le e locul lor.

Loc de reședință mai potrivit decât Gherla, pe tot rotundul pământului nu se află pentru cei-ce au suspendat pe Dr. Lucaciu din oficiu!

Un dialog.

- Dumneșeu se ție pe episcopul Szabó!
- Pentru-ce?
- Pentru că a suspendat pe Dr. Lucaciu!
- Și tu pentru fapta asta moldovangergușană dorești episcopului Szabó se'l ție Dumneșeu?
- Da, Dumneșeu se'l ție, dar' așa, ca nici se nu miște!

Visul lui Dr. Lucaciu.

După ce am primit dela episcopul meu din Gherla decretul de suspendare, în nóptea următoare m'am culcat hodinit, devreme-ce păcatele pentru care am fost suspendat nu'mi îngreunau conștiința, și capul nu me durea, că pentru atari păcate Sf. Petru nu'mi va deschide ađi-mâne ușa Raiului.

Am dormit un somn liniștit, ca care episcopul Szabó, în conștiința meritelor sale pastorale, se'l legene toți în-gerii din ceriu, în veci nu va putea dormi.

Dormind dus am văsat următorul vis:

Sfântul Petru, ieșind din Raiu, a închis pórta Raiului după sine, și s'a pus a șede pe un scăonenciu cu trei picioré dinaintea Raiului.

Șeđénd pe acel scăonenciu Sf. Petru, din sîn 'și-a scos pipa, și de după șerpariu un pachet de magyar valodi pipadohány, și 'și-a umplut pipa. Apoi a scăpărat, 'și-a aprins pipa, și fumând se uita preste livadia, în veci verde, ce se estinde dinaintea porții Raiului.

Fumând, și uitându-se preste livadia dinaintea porții Raiului, a observat pe un individ zăcënd în iarbă, și a strigat necăjit: He mă, care ești acolo?

— Eu!

— Cine'i ala ,eu'?

— Eu metropolitul Vancea!

— Am auđit că vi, dar pentru ce nu întri în Raiu, și încurci acolo iarbă?!

— Aștept pe următorul meu în scaonul arhiepiscopesc și metropolitan!

— Cine'i ala?

— Așa se đice în gazetele, ce am cetit pe drum, că ar fi episcopul dela Gherla, Szabó.

— Ala nu'i de Raiu! Aprópe 2000 de ani, decând sum aici, n'am deschis pórta Raiului la cei din Gherla. De aceea veđi și te scólă de acolo, dacă vrei se întri în Raiu, că eu după ce'mi pip pipa, încuiu pórta, și mă culc!

Metropolitul Vancea a urmat Sfântului Petru, a întrat în Raiu, ear' eu de sunetul cheii, cu care Sf. Petru a încuiat pórta Raiului, m'am pomenit din somn, și deloc am făcut acest raport cătră:

Calicul.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Hop Mărcuț și te'nvârtește
Că frunța îngălbinește,
Îngălbinește și pică
Jocă tu fără de frică!

Dar' nu juca singurel
Ci cu Moldovan Gergel,
Care'i mare meșter strică
Și mințește fără frică.

El, după ce din o nulă
S'a urcat la rang de mulă,
Cu copitele împrôscă
Și cu dinții grozav mușcă.

Apoi știe și minți
De se miră Ungurii,
Cum de'i el așa perfect
În arta de-a spune drept.

Luându'l pe el la joc
 Croește'l preste cojoc,
 Și'l întreabă: Mă Gerguț
 Cine te-a'nvățat se minți?

În ce școli ai învățat
 A minți așa curat,
 Cât cetești ca de pe carte
 Minciuni plusquam patentate,
 Minciuni chiar cristalisate?

Că ești liliac și mulă
 Ne-ai dat dovadă destulă
 Cât credeam că'i de prisos
 Se mai fi și mincinos!

Când colo, ce te-ai gândit,
 Pusute-ai și-ai iscălit
 P'un pamflet câteva nume
 Și l'ai espedat în lume.

N'ai gândit tu cap năuc
 Că cu minciuni nu se duc
 Ómenii de omeniă,
 Nicăirea în veciă,
 Necum la academiă?!
 BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ori dóră tu ai cređut
 Că lucrul ce l'ai făcut
 Te-a mai ridica la rang?
 Pe Iuda'l ridică un streang!

Eu ți-aș da un sfat Gerguț
 Pune-te tu singuruț,

Fă tu ciure ori cărbuni
 Dar' te lasă de minciuni,
 De'i umbla chiar felegos
 Numai nu fi mincinos,
 Că minciuna
 Ca și ciurma
 Te cînea ca colera;
 Apoi doctoru' acela
 Ce minciuni te vindeca
 Bun bacșiș ar căpăta,
 Mai bun decât Koch și Paster,
 Dar' încă acel mister
 Nime nu l'a inventat,
 Deci de minciuni necurat
 Ca și cănele turbat
 Remâi și tu pe vecie
 Căci scris e în vangelie:
 „Mincinosul cređămênt
 Nu află p'acest pămênt
 Chiar de s'ar vîri'n mormênt.”

Altcum ori ce renegat
 E mincinos patentat,
 Deci Gerguț nu e mirare
 Dacă'ți dai trudă așa tare
 În minciuni a emula
 Din minciuni traiu a'ți crea!

Un leac însă tu Mărcuț
 Poți prescrie lui Gerguț,
 O molitvă și un descântec
 După următorii cântec:

Tu Gerguț, tu mincinos,
 Tu renegat felegos,
 Tu care pentru un os
 Vrei se'ntorni lumea pe dos,
 Dute, dute, duceteai
 Unde a sta apa se stai,
 Tu odichnă se nu ai
 Nici în pat nici sub pat
 Numai scurmând lângă gard,
 Și'nturnând tina pe dos
 După oscióre de ros!
 Ear' cei ce ȃic că faci bine
 Pățască tocmai ca tine!

Marcule, tu dela Cluj
 Lăsând pe Gerguț în huci
 Tu frumușel se te duci,
 Pe Someșul mic la vale
 Până'n Gherla oraș mare,
 Unde'i afla un Szabou
 Gâfăind chiar ca un bou.

El ȃice c'ar fi vlădică,
 Cu tóte că'i o nimică,
 Mai mare decât o nulă
 Țsta'i catâr nu e mulă!

Mare'i el pe din afară
 Ca bidigania cea rară,
 Ce elefant se numește
 Și în Africa trăește,
 Pe din lăuntru mic este
 Și'n cap are creri de pește,

Dar' pe cei ce's decât el
 Mai sprintenei după fel
 Nu mi'i póte suferi
 Pe toți prinde-ai huidui,
 Pe Berinde și Lucaci
 Mi'i crede că's plini de draci,
 Și se póta într'un ceas
 Le-ar astupa al lor pas.
 El, neștiind ce lucra
 Se pune a suspenda
 Pe cei harnici, laboroși,
 Eară pe cei somnoroși
 Mi'i face tot protopopi
 Id est chefi preste cei popi.
 Și'ncă pentru a lui fapte
 Crede c'ar fi cu dreptate
 Se'l pună metropolit,
 Se mănțe singur din blid
 Lapte dulce cu țipău,
 Așa speréză Szabou;
 Dar' Dȃeu dór nu'i Ungur
 Se pună cépa drept strugur
 Și pe el metropolit
 Că'i prea de tot mare'n flit!
 Cred altcum că aflas'ar
 Și ómeni cu talent rar
 Care ar avea curaj
 Se ducă pe Szabó'n Blaj;
 Astfel de pildă firear
 Mult scumpul mǎrgăritar,
 Care în Dej locuește
 Și Muntean se iscălește.

El este Muntean vestitul
 Procatorul procopsitul,
 Cu vorbe lingușitoare
 Și cu fapte arđetóre.
 Țst Muntean bun, ar fi bun
 Balsamat și pus la fum
 Se nu dispară'n vecie
 Că'i om prea de omeniă,
 Și-ar fi bun a sta mumiă
 Ca esemplu pe veciă,
 Prototip fățarnicilor
 Și pildă lenioșilor.
 El cu Szabó sunt tot una
 Că tot una li cununa,
 Una'n fapte, una'n gând
 De primejdie pe pământ.
 Țstuia Mărcuțule
 Descântă'i puiuțule:
 Măi Muntene Augustin
 Tu șopărlă cu venin,
 Tu greșos cameleon
 Nu ți jale de acel om
 Care Lucaci se numește
 Și prin Szabó patimește?!
 Aduți Muntene aminte
 Că fapte nerēsplătite
 Nu rămân, chiar de-ai întra
 Unde se'nvêrte apa,
 Căci faptă fără rēsplată
 Nici la hantatar nu'i dată.
 Și ști bine cum e đisa:

Cum ți sĕra
 Așa'i mânca,
 Cum ți așterne așa'i dormi,
 Cum 'i striga îi auđi;
 Până te-am cređut sincer
 Și om plin de adevĕr
 Te-am cinstit, te-am adorat
 Ca pe un om adevĕrat,
 Dar' de când am observat
 Că una đici, alta faci,
 Că ești dușman lui Lucaci
 A căruి și numai umbra
 Mai mult e decât persóna
 Unui Szabó ori Muntean,
 De atunci poporul râmlean
 Cât pe Gerguț Moldovan
 Te încrĕstă la revaș
 Chiar de-ai trimite la Blaj
 Pe Szabó ori altă nulă
 Renegatissimă faptură.
 Cu aceste am terminat
 Cu Muntean cel luminat
 Și un sictir 'i-am strigat!
 Apoi Marcule ocoș
 Dumĕ-te pân' la Lugoș
 Și acolo vei afla
 Pe lungăul Madincea,
 Un omsĕc, lung, strâmb la gură
 Canonic plin de cultură,
 Dar' mai plin de șiritlic
 Original canonic!

El din neam este frătuț
 Din caracter mojicuț,
 Că'i mojic bată mi'l norii
 Mai mojic ca cerșitorii;
 Tunde, mulge și belește
 Și-apoi încă și cerșește,
 Cerșește ca corturarii
 Belește ca cămătarii,
 Vucherii toți de pe aici
 Pe lângă el sunt pitici,
 Că ia satele de-arëndul
 Cum face numai coldanul
 Și dela popă la popă
 Umblă ca un tuz de dobă,
 Ear' beții preoți de milă
 De rușine și de silă
 Îi dau pui și îi dau ouă
 Îi dau rachiută nouă,
 Îi dau tot ce au mai bun
 Numai se'și cate de drum,
 Se nu stee executor
 Pe preoți și pe popor.
 Pe acesta canonic
 Tu Mărcuțule voinic
 Jócă-mi'l tu ungurește
 Și prin tină'l tăvălește,
 Că după cât e de mojic
 Nu'i vrednic de canonic,
 Că'n loc de Evanghelie
 El propagă Simonie,
 Batel'ar sfântul Ilie

Care pörtă fulgerile
 Și-a'nventat cojócele.
 Apoi Mărcuț din Lugoș
 Chiar de te-ai duce pe jos,
 Dute o leacă la Cohalm
 Și pune cununi de palm
 Pe fruntea lui Raic popa
 Un omuț cât mătura,
 Mititel cât un cocoș
 Cu cap mic și cu brâu roș
 Căpătat pentru merite
 Căci știe că boii's vite,
 Ear' ceasul nu e cotarcă
 Cum o știe lumea întrégă.
 Acest popă, mănce'l naiba,
 Nu'și caută lucrul și tréba
 Ci procese iscodește
 Cu care geșeftărește.
 El este bun bucuros
 Când născocoște-un divorț
 Pentru o sută de zloți,
 Satură'l Mărcuț de poți
 De băncute și de zloți,
 Se lase ómenii'n pace
 A trăi cum lor le place
 În cinste și'n dragoste
 Nu'n potcă și'n pacoste.
 Spune'i că menirea lui
 E a vesti norodului
 Se nu'și facă numai spese
 Cu divorțiali procese,

Ci se trăiască'n iubire
 Și în rodnică sporire.
 Dacă nu te-ar asculta
 Atunci îl poți divorța
 Și tu pe el de barbă
 Ce o pörtă fără de trebă
 Bată'l Vinerea cea négră!

Apoi Mărcuț mergi curênd
 Până colo'n Săcărâmb
 Și te'nscrie ne-amênat
 Elev la șcôla de stat,
 C'acolo se înscriu toți
 Patrioți — nepatrioți,
 Că dascălul românesc
 Avênd dar duhovnicesc
 Nu pôte griji și șcôla
 Înțeleg pe domnul Oprea,
 Încât într'o bună diuă
 Vom afla de superfluă
 Șcôla veche românescă,
 Vom fi în cea unгурescă
 Cu toți streinii de-a valma
 Numai se trăescă Oprea.

Apoi puiul ursului
 Mergi la Valea-boului
 Colo'n vestitul Bănat
 Pe unde ai mai umblat.

Acolo'i un cavaler
 Nicolaevici Valer,
 Popă mare de stătură
 Și prost fără de măsură,

Cu trei peri în sfânta'i barbă
 Și cu mulți găuni în glavă.

El e mare cărturar
 Și iubește opuri rari,
 Cum e tuzul cel de dăbă
 Cu crăița cea de roșu.

În târgul Timișorii
 Vêndu popa Valer caii,
 Și toți banii îi dădù
 Vrênd se cumpere tuzu.

Dar' ca se nu vină acasă
 La popor și preutésă
 Fără cai și fără bani,
 Cumpără dela țigani

O dêrlögă cu cinci zloți
 Cu picioré de trei coți,
 Dacă ómenii-'l întrebă
 Cum vine cu aia glóbă?

El respunde îndesat
 Uite cum s'a întêmpat:
 Mergênd la târg cu doi cai
 Venit'au cumpêratori

Caii de mi-au târguit
 Apoi 'i-au prăbăluit
 Cum pot trage, cum fugi?
 Ear' pân' or întórce aci
 Mi-au dat zălog asta glóbă,

Eu cređendu'i că's de treabă
 Glóba lor o am primit
 Țidulele li le-am dat
 Ei s'au pus, au alergat

Cu caii mei — s'au pierdut,
Eu veni cum m'ati vedut.

Vezi bine nime nu crede
O minciuna atât de verde
Necopta și nesarata
Cum n'o audit nici odata.

Deci p'acest cinstit parinte
Invata'l nitica minte
De vrea a sti se mintesca
Pan' la Cluj se ostenesca,
Ca chir Gerguț Moldvan
L'a'nveta in timp de un an
A minti minciuni sarate,
Minciuni pur cristalisate
Cu care se pota trece
Chiar Timisul cand e rece.
Dar' cu minciuni ce minteste
Tare reu o nimereste,
Ca nu le crede nici el
Necum omeni de alt fel!

Fiind in Banat aici
Mergi o leaca la Ciuchici
Si'ntrebă cum mai traeste
Notariul cel de poveste
Ce Nemojan se numeste?
Intreb'al cum o mai duce
Cu a lui frate de cruce
Cu primariul Brnzei Iacob
Care ameninta corul
Din indemnurile sale

Cu cruda desfiintare!
Daca alor urechi lungi
Nu sufer glasuri de prunci,
Astupele dracului
Ori ca'n fundul codrului
Se retraga'n vezunii
Nu amble dupa domnii.
Lumea, țara a esperiat
Ca corurile'n Banat
Infloresc și progresaza
Numa'n Ciuchici fac calbeză,
De cand Nemojan Mina
Apuca notarașia
Estui sat frumos, curat
Cum putine's in Banat.
Ca se nu'impedece corul
Da Marcule cu piciorul
Lui Brnzei și Nemojan
Si'i indopa cu hirean,
Ca pane, carne și vin
Lor deu nu li se cuvin.

Marcule grosuț la plit
Daca n'ai fi obosit
Te'ași ruga se faci hop, hop!
La un cucernic protopop
Ce ast iernă'n Dej la bal
Beat fiind făcu craval,
Dar' craval chiar cociseșc
Nu craval protopopesc;
Dar' ved ca ești ostenit
Deci lasă p'acest cinstit

Nu'l juca de astă dată,
Că veni-i-a vremea odată
Când ți l'oiu spune pe nume
Și li face ris la lume.
Acum recomandă-te
Și'n păduri afundă-te

Până la prima Brumar,
Atunci joci ca un husar
Din pusta Ungariei
Pe toți fiii patriei
Care slujesc sătanei!

Stan Pătitul.

În Veseud, nu în cea din csta stânga a Vălii Buii, unde odinióră erau și unguri, ci în Veseudul cel din partea stânga a Vălii Hărtibaciului, unde mai traiesc și sasi, Români, între alți flămânți, hrănesc ș'un popă. De care confesiune e acest popă românesc nu știu, dar' dacă nu e unit, sigur e neunit.

Când românii din Veseud n'au ce, mai dau și țigani din acea comună popii de mâncare, și popa are darul de sus de, când e flămând, mănâncă dela cine-î dă.

O însușire bună mai are popa din Veseud, după ce mănâncă, bea apă. Rachiu bea și pe nemâncate.

Pe acest popă îl chiamă Varga, și după nume ai crede că e bun patriot, însă ungurește vorbește numai când e beat. În stadiul beții așa vorbește popa Varga ungurește, încât Dr. Lauran se pôte ascunde cu limba sa maghiară din Magyar Allam.

Popii Varga încă episcopul Moga, care prețuia vrednicia clericală în monetă sunătoare, 'i-a strigat: vrednic este. El măsură ați o etate de 87 de ani, și prin urmare a trăit cu șapte ani preste măsura, cu care prorocul David măsura vieța omenească.

Cât va mai trăi popa Varga, asta rămâne în știrea sfântului Haralampie. Atâta e sigur, că țigani din Veseud, câtu's de săraci, ca se scape de popa Varga, bucuros ar cumpera sfântului Haralampie o greșe nouă, ca se'și ascuță cósă, dacă asta, tăind pe popa Varga, 'i s'ar știrbi cumva.

Cunoscând din cele ce v'am spus de popa Varga, se vă povestesc și câteva întâmplări din vieța lui.

Popa Varga, dedat din timpurile, în care 'și-a primit ținghilia, a se îmbeta fără a plăti statului taxe pentru beuturi spirituoase, se îmbetă și ați de regulă gratis, adecă pe la nunte și pomeni. Îmbetându-se, nu se încumete se meargă singur acasă, ci'și ia de regulă doi parochieni cu sine, unul în stânga altul în dreapta. Cei doi parochieni îl țin de amândouă mânil până'l p'un acasă'n pat, sau p'un scaun. Asta pentru motivul, că de câte-ori popa Varga se îmbetă, pământul se întorce de regulă prea iute în jurul osii sale, așa încât el nu'l mai pôte ajunge cu piciórele.

Odată popa Varga fiind la o nuntă țigănească, 'și-a petrecut atât de bine, încât nu'l mai puteai deosebi d'un țigan beat. Voind se meargă dela nuntă acasă, picióarele 'i s'au împotrivit, și odată cu capul n'au voit se plece cu el. Doi țigani au trebuit se-'i târae picióarele după el până acasă.

Sosind acasă cu trenul separat al celor doi țigani, popa Varga 'și-a venit în fire, și vedënd că unul din cei doi țigani pórta o barbă tot așa de flocósă ca și a sa, a întrebat pe țigan dícënd: Mě, pentru ce porți tu barbă? — Țiganul, în glumă 'i-a respuns: Eu port barba, ca lumea se creadă, că și eu sunt popă! Atunci popa Varga, ca se nimicească această credință deșartă a lumii, 'și-a' împlântat amëndouě mânilé în barba popii țiganesc atât de afund, încât toți casnicii au trebuit se sară într'ajutor, și când au scos ghiarale popii din barba țiganului, aceste erau pline de floce, și țiganul a rămas platoș.

* * *

În Veseud trăiește un țigan cu numele Florea. Acesta, în sine e numai vicițigan, pentru-că tată-so trăiește încă, și așa numai după mórtea acestuia va deveni țigan deplin.

Vicițiganul Florea are casa și masa sa, și e prin urmare parochian deplin al popii Varga.

În vara anului trecut, vicițiganul Florea ședënd într'o Vineri la umbra unui acăț, belea, pe cteștetul neveții sale, nu știu ce, înse dacă n'au fost pureci, e ușor a ghici ce belea. Popa Varga trecënd din întâmplare pe la pórta Florii, și uitându-se la el cum belește, 'i-a dís: Mě Floreo, nu ști tu că e păcat a face Vinerea carne? Ba știu părinte, respunse Florea, da carne de asta poți mânca și dumniata, că-'i de post.

De respunsul acesta, popa Varga s'a superat foc, și a jurat vicițiganului Florea resbunare.

La Paștile trecute, vicețigănu Florea, ca toți țigăni dreptcredincioși din Veseud, s'a dus și el la biserică se ia paști. Popa Varga însă, când vicețigănu Florea venind la rînd 'și-a căscat gura, a tras lingura plină cu paști, înapoi, și băgându-o în gura altui țigan, a dis: Ție Floreo nu'ți dau paști, pentru-că ai făcut Vinerea carne!

Florea, din momentul acela a ramas cu gura deschisă, și trei zile nu 'și-a putut'o închide, pentru-că așa de tare o căscase, de 'iau ieșit fălcile din țîțîni.

De atunci, când oamenii întrebă pe Florea, cum au fost paștile, el le respunde: Mă, mie nu 'mi necaz, că n'am căpătat paști, dar' 'mi necaz, că 'mi-am căscat gura!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Ce ȃci s3te, [cine va urma lui Vancea] în scaonul arhiepiscopesc?

Pupăză: Acela, pe care'l vom alege, pentru-că după cum Unirea, prin mai mulți articoli a documentat, noi avem dreptul de alegere!

Colac: Ce spui?

Pupăză: Așa ȃeu noi!

Colac: Și se nu fie drept, că voi d'odată cu Vancea v'ați îngropat și dreptul de alegere?

Pupăză: Da nu ȃeu noi!

Colac: Atunci ceea-ce spun gazetele e minciună?

Pupăză: Minciună ȃeu!

Colac: Da drept de alegere ca noi tot n'aveți voi!

Pupăză: Ba ȕeu noi avem!

Colac: Atunci pe cine cu numele veți alege arhiepiscop?

Pupăză: Nu știu ȕeu eu!

Colac: Ei da ce ști tu?

Pupăză: Știu, că dreptul alegerii de arhiepiscop, la noi ca și la voi, e un păcat strigătoriu la ceriu!

Colac: Sȕȕe, ce-'i drept, nici-odată nu pȕte fi păcat!

Pupăză: Da voi cu dreptul vostru de alegere, când în locul lui Ivacicovici ați ales pe Popazu, pentru ca Miron se ve fie arhiepiscop, n'ați păcătuit?

Colac: Noi nu. — Noi în tȕtă puterea cuvântului ne-am folosit dreptul de alegere, și am ales pe care am voit noi!

Pupăză: Ce folos de a voi, și a nu putea? Noi ca și voi, cu dreptul nostru de alegere, putem alege pe un Sfânt de arhiepiscop, și tot o se ne pomenim cu dracul. Unde nu'i putere e vai de drept!

Colac: Ei, da când tu ai avea dreptul, și și puterea, pe cine ai alege tu de arhiepiscop?

Pupăză: Eu ași alege pe Dr. Lucaciul!

Colac: Nu se pȕtel! — Dr. Lucaciul e preȕt însurat, om cu muere și copii!

Pupăză: Vorbă-'i Stanco! dacă odată am dreptul și puterea a voi, atunci pentru ce se nu pot ce vreau?!

Colac: Nu se pȕte și pentru motivul, că Dr. Lucaciul e suspendat din ofiȕiu!

Pupăză! Cine ȕice asta?

Colac: Tȕte gazetele au ȕis'o negru pe alb!

Pupăză: Eu pentru aceea tot aleg pe Dr. Lucaciul!
— După aceea 'mi folosesc apoi puterea, și suspind eu

pe cei-ce au suspendat pe Dr. Lucaciu din ofițiu, nu mai sus, decât o palmă dela pământ, și nu mai lung, decât pe câteva minute — dar' eu me duc sôțe, că-'i timpul se'mi fac vecernița, adio!

Un monolog.

De primadată când Florica s'a uitat la mine, m'a prins în clucșă. Inima din mine nu mai știam acui e. Sburam în jurul ei ca un flutur.

După ce 'mi-a mai și mărturisit, că me iubește, îi urmam pe tóte căile, ca un câne credincios.

Numai după ce am schimbat cu ea inelul 'mi s'a aprins lumina ochilor, și am văđut, că nu's nici flutur, nici câne, ci simplu un — măgariu!

Maestria de a învăța limba ungurească în 5 óre.

Împărțește gramatica ungurească în 5 părți, și în fie-care óră învétă o parte!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

BCU Cluj Central University Library Cluj

Sunt unii ȋariști, care numai atunci pot scrie articoli
de fond, când beau vin, ori alte beuturi alcoolice. Alții,
din contra, pot numai bea!

* * *

Omul numai odată iubește pe una și aceeași femeă!

* * *

Petreceți oaspeții când pleacă dela tine până la pörtă,
ca se te convingi, că într'adevăr se duc!

* * *

Cu libertățile din Ungaria omul ușor ajunge'n temniță! ()

* * *

Tot ce Ungaria a ajuns, prin Ovrei a ajuns, și tot ce n'a ajuns e meritul Ovreilor. Mult a contribuit și prostia naționalităților la starea lucrurilor!

* * *

Dacă murirea pentru patrie ar fi o fericire, ovreii din Ungaria demult o ar fi luat în arendă!

* * *

Despărțirea justiției de administrațiune în Ungaria e o dovadă mai mult, că administrațiunea nu vrea se aibă cu dreptatea nimica comun!

* * *

În tinerețe omul are prea multă inimă, la bătrânețe prea multă minte, bani nici-odată n'are prea mulți!

* * *

Nu-'i tribunist nemulțămît cu faptele sale. Tocma așa-'i și ori-care albinist, mironist, babeșist, ultraist, dacoromanist, etceterist!

* * *

În fine și tribuniști's cu tóte mulțămiți în Ungaria numai cu puțin nu!

* * *

Împrumuți cuiva ban!, ești bun prietin, cei banii împrumutați înapoi, ești reu prietin. De aceea omul nici odată se nu fie prieten bun, ca se nu devie prieten reu!

* * *

Ce vrei se dai, nu da prea târziu, și nu mulțămî prea de timpuriu!

* * *

Dreapta extremă, stânga extremă, și centrul, sunt concepte parlamentari, a căror însemnătate se explică așa: Poporul binecuvântat cu parlament e o vacă. Dreapta extremă prinde vaca de córne, stânga extremă de códă și trag ce pot, până-când centrul mulge vaca!

* * *

Resultatele nepractice ale așternerii memorandumului la Viena sau văduț la Turda, Șimleu, Arad. Și dacă până ați rezultate practice n'au urmat așternerii memorandumului, noi Schmerlingianii: „Können noch warten“ sau pe românește: Buze avem, pentru-ce se nu remănem buzați?!
 * * *

Pentru bărbatul slab o nevestă orbă e capital, și interesele, pe care acest capital le aduce cerșind, ușor le poate pune în cârcimă spre mai departea fructificare!
 * * *

Nu cei proști sunt adevărații proști, ci cei-ce mereu vorbesc despre înțelepciunea lor!
 * * *

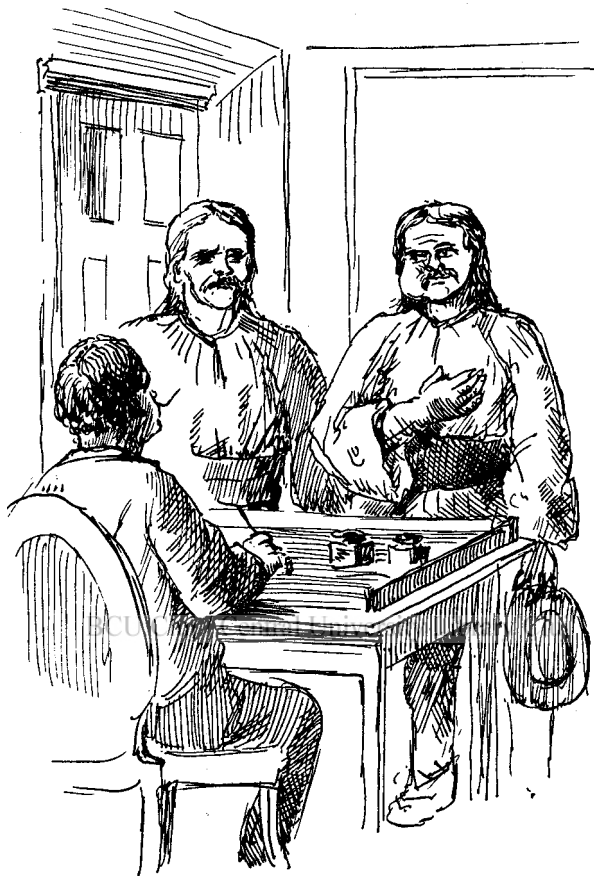
Cu bani ori-ce prost poate trăi cum îi place, a trăi însă fără bani, și totuși a cheltui bani, asta'i o măestrie!
 * * *

Nu îmbrăca pe cerșitoriul sdrențos în haine bune, că'i nimicești viitoriul!
 * * *

Fómea nu cunoște mămaliga nefearță!
 * * *

Nu fi lingușitor, ci spune ori-cui în față ceea ce'i place!

Inaintea judecătorii.

Județul: Dumnealui te-a pârît, că 'i-ai dat o palmă de 'i-s'a unflat obrazul, cum veți — așa-î?

Înculpatul: Așa domnule, dar' unflătura nu-î din palmă, ci dela o albină, care l'a mușcat după ce eu 'i-am dat palma!

Județul: Așa-î omule?

Pălmuitul: Așa măria-ta!

Județul: Atunci eu pe esta nu'l pot pedepsi până nu dovedești cu martori din ce ți s'a unflat obrazul!

Piese musicale.

- Alicsandrescu N., Cocette-Vals, pentru voce și piano. 1.—.
- Anestin T. I., Sârba popilor, pentru piano cu text comic. —.75.
- Arming F., Iréne, Polca française. —.50.
— Marenka, Polca française. —.50.
- Bianchi C., Să simți și tu, romanță pentru voce și piano. —.75.
- Brandsky L., Zmarandita, Hora pentru piano. —.50
- Capelleanu I., Lacrimioare, Polca mazarurka. —.50.
- Constantinescu D., Souvenir de Zizin, vals. —.30
- Dinicu-Album, Colecțiune de arii noi rom. 2 caiete, fie-care caiet 1.50.
- Dinicu A. G., Sîrba Popilor. —.75.
— Imblândirea Sôrelui p. piano. —.50.
- Doina, Melodie națională p. piano. —.75.
- Duport Marie, Melodie române. —.75.
- Gardéev E., Si tu m'ai mais, p. piano cu voce. —.50.
- Georgescu C., Dormi Adormi, romanță, pentru voce și piano. —.50.
— Pe valul mării, p. voce și piano. —.75.
- Heinze Fr. E., Fantasie asupra himnului național rom., pentru piano. —.75.
- Humpel W., Nor de vijelie, Romanțe pentru voce și piano. —.75.
- Ionescu N., Colecțiune de cântece naționale, pentru voce și piano. 1.25.
— Sârboica, p. piano cu voce. —.50.
— Sârba Cojocarilor, p. piano cu voce. —.75.
- Ivanovici I., Valurile Dunării, vals pentru voce și piano. 1.—.
— Incognito, p. piano. 1.—
— Florile câmpului, Vals. 1.—
- Kopanski E., Bea din cupa'mi, pentru voce și piano. 1.—
— Florica, hora pentru piano. —.50.
- Kratochvil A., Hora Bratescu, pentru piano. —.75.
— Sîrba Strengarilor p. piano. —.50.
— Natalie, vals p. piano. 1.25.
- Musicescu G., Rânduiala Cununii, Musică arang. p. piano. 8° mare de 44 pag. —.80.
— La Drapelul scôlelor primare, Poesia de Dr. Gusti. —.25.
- Namian P., Sârba Cocónelor și Hora Elena. —.75.
- Perian St., Ardeleana p. piano. 1.—.
- Pollak M., Ițik Polka p. piano. —.30.
- Poppini S., Cupa dulcelui Amor, sere-nadă. —.50.
- Porumbescu C., Tempi passati, nocturnă p. piano. —.50.
— O sară la stîină. Idilă p. piano. —.70.
- Ruzsicska A., Polca française. —.45.
— Trainage, Polca mazur. —.50.
— Hora Marinarilor p. piano. —.75.
- Schubert Fr., Serenadă pentru voce și piano. —.75.
- Schipek F., Cântec pastorului, p. piano. —.75.
- Simionescu J. R., Plâns și jale, bun remas, Romanța p. voce și p. —.75.
- Stern Leopold, Danțurile Călușarilor, (Bătuta) pentru piano. —.50.
— Sîrba Maicilor, p. voce și piano. —.80.
— La favorite, Schottisch elegant. —.30.
— Apele de la Vacaresci, Schottisch. —.30.
— Grande etude, p. piano. —.30.
— Danțul Călușarilor (Bréul). —.50.
- Stratt M. Ag., Aïmons au temps d'automul, pentru voce și piano. —.50.
- Vasilescu I., Uă dată și acum, Romanța pentru voce și piano. —.50.
- Ventura Gr., Condoleta, mazurka romance. 1.—.
— Drăgăstoasa, Mazurka p. piano. —.75.
— Duiósa, Mazurka pentru piano. —.75.
— Floare scumpă, p. voce și piano. —.75.
— Hora Isvorul, p. voce și piano. —.75.
— Sinaia Horă, pentru piano. —.75.
— Te am întrebat, pentru voce și piano. —.75.
- Credința, Romanța p. voce și piano. —.70.
- Wachmann Ed., Basuri cifrate și Canturi date pentru a servi ca eserțiții de realisație la studiul armoniei. 2.—.
- Weinetler L., Folies de Carneval, Quadril. —.30.
- Wiest L., Urmare Baba Hîrca, Quadrille. 1.—.
— Marche Padichah. —.50.
— Doine de peste Olt, p. piano. —.50.
— Polca de rîsu. —.30.

Comande primesce

W. Krafft în Sibiu.

Calendarul Calicului pe anul 1893

întocmit după trebuințele Românilor din totă lumea, lectură bogată humoristică și satirică, și cu 30 ilustrațiuni, cu prețul de 36 cr. sau 1 leu nou, a eșit de sub tipariu.

Cei-ce cumperă 10, sau mai multe exemplare, primesc Calendarul Calicului cu 26 cr. sau 70 bani.

Comandele, numai în bani gata, se adresează la „Librăria W. Krafft“ sau la „Administrațiunea Calicului“ în Sibiiu.

Atragem atențiunea p. t. public la faptul cunoscut deja, că, în cei din urmă trei ani, întreaga edițiunea din Calendarul Calicului s'a vîndut înainte de începerea noului an, și comandele sosite mai târziu nu s'au putut efeptuî.

Administrațiunea Calicului.